

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 05/01/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 755

THÂN Ở TRONG KHỔ MÀ KHÔNG BIẾT KHỔ, ĐÂY THẬT LÀ ĐÁNG THƯƠNG

Chúng sinh chúng ta bị cái khổ làm cho bức bách, gần như khổ mãi thành quen nên không thấy khổ nữa. Dịch bệnh Covid vẫn đang diễn ra trên toàn thế giới nhưng có mấy ai phản tỉnh. Họ vẫn đang tranh giành, vẫn đang tìm cách hưởng thụ mưu lợi cá nhân. Trong lúc tình hình dịch bệnh, những người mua gánh bán bưng, buôn bán nhỏ lẻ rất khổ. Vậy mà nhiều người lại nhân lúc này để trục lợi rất lớn. Tất cả đều chỉ vì tham cầu hưởng thụ năm dục sáu trần, thỏa mãn danh vọng lợi dưỡng ảo huyền.

Người ta không nhận ra rằng “*phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng*”, những gì có hình tướng đều là giả. “*Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh*”, tất cả các pháp đều là giả, như giấc mộng, như sấm chớp, như bọt nước. Tất cả không có gì là thật cả nhưng người ta cứ cho nó là thật, đắm chìm trong đó mà tạo nghiệp. Đó chính là thân ở trong khổ mà không biết khổ. Vấn đề này nếu chúng ta đem ra nói cả đời cũng chưa hết. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật thành đạo, pháp đầu tiên mà Ngài nói đến là “*Pháp Tứ Diệu Đế*”. Ngài nói về “*sinh, lão, bệnh, tử*”, “*khổ, tập, diệt, đạo*”. Mãi đến ngày nay, những vị đại đức tu hành cũng đều nhắc đến.

Trong phần khai thị, Hòa Thượng nhắc: “*Chúng ta như những kẻ tử tù đang được điếu qua phố, nhìn ngắm những hình ảnh muôn màu, chấp mê vào đó mà quên rằng mình đang tiến gần đến pháp trường*”. Người xưa cũng khai thị cho chúng ta: **Con người chúng ta đang nỗ lực tiến gần đến mộ phần của chính mình nhưng chúng ta không hề phản tỉnh. Chúng ta vẫn đang tự tư tự lợi, vẫn đang danh vọng lợi dưỡng, vẫn đang chìm đắm trong hưởng thụ năm dục sáu trần, vẫn đang tham sân si mạn.**

Chưa nói đến cái khổ do hoàn cảnh, thiên tai. Nhân sinh là một chiến trường khổ đau, không có gì là vui chắc thật! Nhà Phật thường hay cảnh tỉnh chúng ta: **Khổ là thật, vui là giả. Bởi vì khổ không thể chuyển thành vui. Vui cuối cùng lại chuyển thành khổ.** Ví dụ, sau một buổi tiệc tùng rất vui vẻ tạm thời, người ta lại quay về với cái khổ. Vào dịp Tết Tây, Giáng sinh, người ta đi hưởng thụ, sau 5, 7 ngày thì hết tiền, dù đang ở khách sạn 3 sao, 5 sao người ta cũng đành đi về. Người ta ăn một món ngon, ăn thật nhiều, ăn quá nhiều đến mức thở không được, thậm chí không tiêu hóa được, như vậy là hết vui rồi. Một vài ví dụ này cho chúng ta thấy khổ là thật, vui chỉ là tạm thời và rất nhanh. **Chỉ có những người phản tỉnh, giác ngộ thì mới có thể chuyển khổ thành vui. Người phản tỉnh, người giác ngộ dùng giáo huấn của Phật để nhận ra, buông xả mọi dính mắc trong tâm thì mới có thể chuyển khổ thành vui. Phải có thời gian có công phu thì mới làm được như vậy.**

Tám khổ (Bát khổ) là:

1. Sinh khổ

2. Lão khổ

3. Bệnh khổ

4. Tử khổ

5. **Cầu bất đắc khổ:** Người ta cầu có tiền, cầu gặp người yêu, cầu hết dịch bệnh, cầu hết thiên tai bão lũ... Cầu không được thì khổ.
6. **Ái biệt ly khổ:** Thương nhau mà phải chia lìa thì khổ
7. **Oán tắng hội khổ:** Ghét nhau mà phải gặp nhau thì khổ
8. **Ngũ ấm xí thạnh khổ:** Thân chúng ta có cái gì mạnh hơn thì xung đột.

Bát khổ là những cái khổ tự thân. Còn hoàn cảnh bên ngoài như thiên tai, bão lũ, dịch bệnh... cũng làm cho chúng ta khổ. Hòa Thượng cảnh tỉnh chúng ta: **“Thân ở trong khổ mà không biết khổ, vậy mà còn tạo ra thêm khổ, tạo ra thêm nhiều sự thị phi để khổ chồng thêm khổ, nổi khổ thêm chất chồng”**. Cho nên chúng ta phải biết tu nhẫn nhục, bố thí, trì giới. Người ta đã làm mình khổ rồi thì mình tiếp nhận, đừng tạo thêm để người ta phải khổ. Một sự oan trái, trái nghịch đến mà chúng ta nhẫn nhục được thì chúng ta đạt đến công phu nhẫn nhục. Nhưng ngày ngày chúng ta tạo oan nghiệp, tạo oan gia trái chủ để rồi oan oan tương báo chất chồng từ đời này đến đời sau.

Hòa Thượng nhắc chúng ta:

- **Tự tư tự lợi khiến khổ chồng thêm khổ.**
- **Danh vọng lợi dưỡng khiến khổ chồng thêm khổ.**
- **Hưởng thụ năm dục sáu trần khiến khổ chồng thêm khổ.**
- **Tham sân si mạn khiến khổ chồng thêm khổ.**

Nếu chúng ta không được Phật, Bồ Tát nhắc nhở thì chúng ta giống như người gỗ, không nhận ra, không có cảm giác. Thân sinh lý đã khổ, tâm sinh lý lại càng khổ hơn. Đụng đến thân thì thân đầy bệnh, đụng đến tâm thì tâm đầy bệnh. Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng sinh chúng ta như vậy thì thấy chúng ta rất đáng thương. Các Ngài đã dạy bảo nhưng chúng ta không tiếp nhận nên các Ngài đành chờ đợi cho đến khi chúng ta giác ngộ thì các Ngài sẽ tiếp cận.

Hòa Thượng nói: **“Cái khổ lớn nhất của người thế gian chúng ta là sinh tử. Sinh tử là đại khổ. Nghiệp nhân lớn nhất của sinh tử đại khổ chính là sát, đạo, dâm, vọng, tửu. Năm Giới sát sanh, trộm cắp, tà dâm, vọng ngữ và uống rượu là những cái khổ lớn nhất, là căn bản của sinh tử luân hồi”**. Năm điều căn bản này hàng ngày chúng ta vẫn đang phạm. Chúng ta ngày ngày đang trộm cắp và nói dối. Chúng ta ngày ngày trộm cắp thời gian, nhất là những người làm công sở phạm lỗi này rất nhiều. Nhân viên văn phòng được trả lương làm việc một ngày 8 tiếng nhưng chúng ta không dành hết 8 tiếng để làm việc. Hàng ngày chúng ta nói dối, nói lười dối chiều, nói lời hung ác và nói lời thêu dệt. Chúng ta hẹn với người ta 8h nhưng 8h15' chúng ta mới đến. Chúng ta

hẹn với một nhóm người hoặc một hội trường thì chúng ta ăn cấp thời gia của một nhóm người, ăn cấp thời gian của một hội trường. Thời gian chúng ta ăn cấp bằng thời gian chúng ta đến muộn nhân với số người đã phải đợi chúng ta. Việc này không đơn giản!

SÁT: Khởi ý niệm sát đã là sát.

ĐẠO: Khởi ý niệm trộm cắp đã là trộm.

DÂM: Chúng ta chưa hành dâm nhưng có ý niệm dâm đã là dâm.

Muốn làm Bồ Tát thì chúng ta đừng làm việc của chúng sanh. Trong Kinh nói: **“Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để một chút bất thiện xen tạp”**. Chúng ta niệm Phật như nhai trầu mà tưởng rằng mình sẽ vãng sanh Tây Phương Cực Lạc, trở thành Bồ Tát Bất Thoái. Các cụ ngày xưa niệm Phật rất dễ vãng sanh vì tâm rất thuần lương, chất phác, dạy niệm Phật là họ niệm Phật. Còn chúng ta thì ý niệm tự tư tự lợi, ý niệm danh vọng lợi dưỡng, ý niệm năm dục sáu trần, ý niệm tham sân si mạn đã là chướng ngại tâm thanh tịnh rồi.

Phàm phu thân ở trong khổ mà không biết khổ, tạo tác tội nghiệp mà chính mình không biết. Người minh bạch, sáng suốt nhìn thấy chúng ta thì thấy chúng ta là những kẻ đáng thương hại. Chúng ta giống như người mù mù đang dạo qua phố mà tung tăng, không cảnh giác. Hòa Thượng nói: **“Phàm phu thật chính là phàm phu. Thân ở trong khổ mà không biết khổ, cứ lấy khổ làm vui, cho rằng ta được hưởng thụ”**. Cái gần nhất chúng ta là ngày ngày chúng ta có ý niệm hưởng thụ **“tài sắc danh thực thụ”**. Cho dù hôm nay chúng ta được thỏa mãn, thì ngày mai lại muốn tiếp. Có ai ngủ một lần mà cảm thấy đủ? Có ai ăn một lần mà cảm thấy đủ? Chúng ta không bao giờ thỏa mãn.

Người xưa nói: **“Bã công danh ta nào thiết gì”**. Công danh chỉ là “bã”, họ không màng đến. Thái Tử Tất Đạt Đa coi năm dục như bã đậu, bã mía. Tuy có cung vàng điện ngọc, vợ đẹp con xinh nhưng Ngài tìm đến rừng sâu để thoát khỏi sự trói buộc. Ngài đã thị hiện cho chúng ta thấy. **“Lấy khổ làm vui”** là bất giác. Cái gì là giác? Biết được kiếp người là khổ. Biết được sáu cõi luân hồi là khổ. Chúng ta biết rồi thì đừng thỏa mãn tự lợi của chính mình. Chúng ta có năm dục sáu trần, có phước thì nhường cho người khác hưởng.

Hòa Thượng nói: **“Biết sáu cõi luân hồi là khổ thì họ mới có ý niệm rời khổ. Chưa biết sáu cõi luân hồi là khổ thì họ không ý niệm rời khổ, để cho các tập khí xấu ác hoành hành. Cho nên mê và giác chính ở chỗ này mà phân biệt”**.

Người học Phật có mặt trên thế gian này có sứ mạng, có trách nhiệm, bốn phận tích cực hi sinh phụng hiến, làm việc lợi ích cho thế nhân, cho quốc gia dân tộc, hiểu được kiếp nhân sinh ngắn ngủi, chúng ta đến đây để hi sinh phụng hiến chứ không phải đến đây để hưởng thụ. Đó mới là người chân thật học Phật. Tôi nhiều năm trước lưu lạc, may mắn đến gần nửa cuộc đời thì biết đến giáo dục Thánh Hiền. Con người nếu có nhiều năng lượng nhưng chỉ hưởng thụ, không biết hi sinh phụng hiến thì vô cùng tàn khốc.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không nói đến người thế gian, chỉ nói đến người tu hành học Phật, tại vì sao không chịu đoạn phiền não? Thực tế mà nói, họ chưa nhận biết rõ ràng cái khổ thế gian. Họ vẫn mờ mịt, coi khổ là vui. Chân thật nhận biết thế cái khổ của thế gian thì tâm đạo của họ sẽ hoàn toàn khác”**. Phiền não chính là tự tư tự lợi. Phiền não chính là danh vọng lợi dưỡng, Phiền não chính là năm dục sáu trần. Phiền não chính là tham sân si mạn. Chúng ta còn tạo thêm oan nghiệp để khổ chồng thêm khổ. Thánh Hiền thế gian cũng đã nhận ra. Người xưa nói: **“Nhịn một hai bữa tiệc tùng để dành cho người nghèo đói. Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng”**. Đó chính là tâm từ bi. Chúng ta biết đâu rằng chỉ nhờ việc nhịn một hai bữa tiệc mà chúng ta giúp được người nghèo khó thoát khổ.

Hòa Thượng nói: **“Phàm hễ đạo tâm chưa phát bởi vì đối với cái khổ của thế gian chưa nhận biết rõ ràng”**. Đạo tâm chính là tâm hy sinh phụng hiến, tâm vì người khác mà lo nghĩ, chứ không phải chỉ là tối ngày ngồi tụng Kinh. Chúng ta như người gỗ, không hề có cảm giác, không biết được cái khổ của thế gian, không biết được luân hồi là đáng sợ. Vì luân hồi chưa đến nên chúng ta chưa sợ. Khi nào luân hồi đến? 5 năm nữa, 10 năm nữa, hay 50 năm nữa? Thời gian trôi rất nhanh nhưng chúng ta cứ nghĩ là còn lâu lắm luân hồi mới đến. Chúng ta không có sự chuẩn bị nên quờ quạng, kêu cứu, chết cứng đờ.

Cách đây mấy năm, mọi người mong tôi đi khám bệnh nên tôi đi khám bệnh. Cô bác sĩ hỏi: **“Thầy có sao không? Thầy có biết Thầy có thể chết bất cứ lúc nào không?”**. Tôi trả lời một cách nhẹ nhàng **“tôi biết rồi”** khiến cô bác sĩ rất ngạc nhiên. Vì đa phần mọi người sẽ khẩn cầu bác sĩ tìm biện pháp gì tốt nhất để cứu chữa. Còn tôi, từ rất lâu rồi tôi chỉ tính từng ngày. **Bởi vậy việc tốt của hôm nay chúng ta phải làm ngay, nếu không làm ngay thì không kịp. Chúng ta không hẹn đến ngày mai.** Chúng ta nên chuẩn bị tặng quà Tết cho mọi người từ bây giờ.

Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn biết khổ thì bạn mới chịu đoạn phiền não. Bạn chân thật lý giải tường tận Phật đạo thì mới sinh tâm ngưỡng mộ, chịu khó tu học, chân thật làm theo. Người chân thật biết khổ mới chân thật phát khởi ra được nguyện cầu vãng sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hiện tại chúng ta chưa phát tâm vì chúng ta chưa có cảm giác khổ, vẫn lấy khổ làm vui. Trên Kinh đã nói chúng ta thật là những kẻ đáng thương hại”**. Chúng ta xem mình có phải là những kẻ đáng thương hại hay không?

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!